

Algemene Vereniging voor Liefhebbers van
SAARLOOSWOLFHONDEN

Jaargang 8 Nr. 2

Beste leden,

Den Haag, 29 mei 2014

Beste leden,

Zoals jullie weten is op 4 april jl. onze penningmeester Ruud de Bruin overleden. We hebben Ruud op onze ledenvergadering herdacht met een moment van stilte. In dit clubblad een kort In Memoriam. We kijken terug op een goede vergadering waar twee nieuwe bestuursleden werden benoemd: Esther Siteur-van Rijnstra en Robbert Haas. We heten beiden hartelijk welkom in het bestuur, dat nu weer op volle sterkte is.

Hierboven en op het achterblad zien jullie het mooie, nieuwe logo van onze vereniging. Het oude logo werd prachtig gerestyled door Lucas van Vugt. Binnenkort komt ook de vernieuwde website online. Achter de schermen wordt er nog hard aan gewerkt door onze webmaster Jouke Rensma. Dit jaar kunnen we hopelijk ook de eerste outcross tegemoet zien. Aan alle voorwaarden van het plan van aanpak is voldaan en de ouderdieren zijn op alles getest. Nu maar afwachten of de natuur ook wil meewerken.

Onze fokkers gebruiken vaak het voorbeeld van het koopcontract voor pups op onze website. Dat is prima, maar gebruik in ieder geval altijd de laatste versie omdat juridisch Nederland de afgelopen tijd nogal is veranderend op dit gebied.

Tot slot de clubmatch. Die gaan we houden op zondag 14 september in Soest. Verderop vind je de aankondiging, de inschrijfformulieren staan binnenkort online. Ook als je jouw SWH niet inschrijft ben je natuurlijk van harte welkom. We hopen jullie allemaal te zien, zoals gebruikelijk met mooi weer!

Met vriendelijke groet,
Reinier van Wattum, voorzitter.

5	In Memoriam Ruud de Bruin
6	Ruim een jaar een SWH, slot
7	Verbod bijklauwtjes, Nieuw leven
8	De blik van de wolf, deel 1
10	Interview met Robbert Haas
13	Ledenvergadering
14	Onze fokkers: Ellen Versnel
16	Animal Event 2014
18	Op weg naar een ander leven

COLOFON

VOORZITTER:

Reinier van Wattum

SECRETARIS:

Jacqueline van Koesveld

PENNINGMEESTER:

Robbert Haas

BESTUURSLEDEN:

Marijke Saarloos

Esther Siteur - van Rijnstra

REDACTIE:

Johan Berends

Hella Liefing

Peter Piers

FOTO'S:

Ingrid den Boer, Karen Dammer, Carmen Tyborski, Iris Pinkster, Reinier van Wattum, Kathleen Rensma, Ellen Versnel, Ineke Pompen, Petra van Houten, Naomi de Boer-Straver, Johan Berends, Toos van Starrenburg.

Onze doelstelling

De Saarloos Wolfhond is als ras gefokt door Leendert Saarloos (1884-1969). De AVLS behartigt als rasvereniging de belangen van alle Saarlooswolfhonden, ongeacht waar de hond is gefokt. Het is geen hond voor iedereen, maar voor een kleine groep liefhebbers, die zijn kwaliteiten en beperkingen op waarde weet te schatten. Het zeldzame en bijzondere ras heeft nog veel natuurlijke instincten.

De AVLS is erkend door de Raad van Beheer op Kynologisch Gebied. De vereniging wil het ras voor de toekomst behouden en iedereen die de Saarloos Wolfhond in zijn hart heeft gesloten, informeren over alle aspecten van het ras.

De fokkerij is in handen van toegewijde leden bij wie welzijn en gezondheid van de honden altijd centraal staan. Het ras heeft een smalle en kwetsbare genenpool. Daarom wil de AVLS de genenpool waar mogelijk verbreden. Dit aspect van ons fokbeleid zal voor het behoud van ons ras van onschatbare waarde zijn.

De AVLS verwelkomt iedereen, met of zonder hond, en kent geen ballotage. Het enige wat we vragen is dat je als lid achter onze doelstellingen staat.

De statuten en het huishoudelijk reglement vind je op onze website. Voor alle vragen over gezondheidscertificaten, adreswijzigingen, lidmaatschap en verdere informatie, mail je naar: secretaris.avls@gmail.com
Bezoek ook onze website: www.avls.nl

Correspondentieadres:
Secretariaat AVLS, De Ruyterweg 11, 2665 AL Bleiswijk.

Lid worden

Wil je het werk van de vereniging steunen? Word dan lid van de AVLS. Je kunt je als lid aanmelden op: www.avls.nl> vereniging> lid worden.

De contributie bedraagt € 27,50 per jaar, te betalen voor 1 april. (nieuwe leden na 1 juli half geld). Eenmalig inschrijfgeld € 10. Gezinsleden € 17,50 per jaar. Raadpleeg de website voor meer informatie. www.avls.nl

De contributie overmaken op IBAN banknummer:

NL 77 RABO 0115957707
BIC/Swift Code RABONL2U

Ten name van: Ver. Voor Liefhebbers van Saarloos. Onder vermelding van: contributie.

Maak het jezelf en ons gemakkelijk en vraag een automatische incasso aan. secretaris.avls@gmail.com

AVLS Clubmatch 2014

Dit jaar wordt onze altijd weer gezellige clubmatch gehouden op zondag 14 september in de Stoethoeve in Soest. Keurmeester is mevrouw R. van Veen-Keur. Houd de website in de gaten om je eigen kampioen op tijd in te schrijven.

In Memoriam Ruud de Bruin

Toen wij op die vrijdag

Zagen hoe jij daar zo rustig lag

Verlost van pijn, verlost van angst

Want voor de dood zijn we 't bangst

Die angst voor de dood is niet verdiend

Hij heeft gehandeld als een vriend

Hij heeft je zacht in slaap gesust

Geen pijn, geen angst, tenslotte... rust

Ruud de Bruin, 27 september 1951 - 4 april 2014

Een mooi en troostrijk gedicht bij het overlijdensbericht van Ruud de Bruin. Zoals jullie weten heeft Ruud vorig jaar zijn functie als penningmeester neer moeten leggen. Zijn gezondheid, die toen al erg slecht was, liet het niet meer toe. Op vrijdag 4 april heeft Ruud de strijd tegen zijn ziekte moeten opgeven. Ruud is slechts 62 jaar geworden. Veel te vroeg hebben we afscheid moeten nemen van een fijne vriend en een geweldige collega. De financiën van de AVLS waren bij hem in professionele handen, de cijfers waren steeds perfect in orde en daar stelde hij ook een eer in.

We verliezen in Ruud een bijzonder aimabele, vriendelijke en optimistische man. Bij hem was het glas altijd halfvol en nooit halfleeg. We zullen zijn droge humor en zijn goed ontwikkeld gevoel om lastige problemen praktisch op te lossen enorm missen. We wensen Toos, Mike en Simone, Jennifer en Joyce alle kracht toe om dit grote verlies te verwerken.

Oppas gezocht en aangeboden

Er zijn al heel wat Facebookpagina's voor mensen die een passie voor ons ras hebben. Ze hebben vaak zelf een Saarlooswolfhond en kennen het karakter en gedrag van ons ras goed. Omdat iedereen wel eens het probleem heeft dat je ergens naar toe moet en de hond niet mee kan, hebben Kathleen en Jouke Rensma een Facebookpagina opgezet waar mensen oppas kunnen vragen voor hun Saarlooswolfhond dan wel oppas kunnen aanbieden. Het is geen bemiddeling, mensen moeten elkaar vinden. De Facebookpagina is een besloten groep om te voorkomen dat ongenode gasten te weten komen als iemand op vakantie gaat of een paar dagen niet thuis is. Meer weten? Log in op Facebook en zoek op 'saarlooswolfhonden oppas gezocht en aangeboden.'

Ruim een jaar een Saarlooswolfhond, deel 3 (slot)

door Reinier van Wattum

Djeddha is een echte stadshond, door niets "stads" van haar stuk te brengen. Ze gaat regelmatig mee naar restaurants in Amsterdam. Geen mens die last van haar heeft. Ze gaat liggen en slapen. De ober stapt over haar heen en ze verroert zich niet. Ze is dan gewoon een soort vloerkleedje. Maar er zijn nog wel wat rare Saarloostrekjes. Eén vuilniszak 's avonds kan mevrouw van haar stuk brengen! Wat is dat voor iets!? Ik verzet geen stap meer! (Wél dus, baasje bepaalt dit, niet zij, al zou ik haar er langs moeten takelen!) Maar vijftig vuilniszakken om de tien meter is weer geen punt!

Dit soort rariteiten komen nu niet meer voor, ze heeft meer zelfvertrouwen gekregen. Wel ziet ze werkelijk álles wat er om haar heen gebeurt. Zelfs een net geplaatst makelaarsuithangbord op één hoog wordt nauwlettend bekeken, en ze staat er even voor still! "Hé, die hing hier normaal niet!" Ik ben dit van mijn vorige honden niet gewend. In Den Haag is het een ander verhaal.

een echte stadshond

Ik ben zelf geen stadsmens, ik haat de stad met zijn overvolle straten en akoestische vervuiling. In Den Haag is het echter nog redelijk goed uit te houden, omdat ik daar op loopafstand woon van het strand. Daar zijn we dus dagelijks te vinden als ik in Den Haag zit. Heerlijk. Zomer en winter, met mooi weer en storm op het strand. Ze loopt dan altijd los en dat gaat redelijk goed. Maar dan... het aanlijnen. Een drama! Koekjes, hondenworst, speeltjes, het

Saarlooswolfhondenballet

mag allemaal niet baten. Als ik alleen al dénk aan vastmaken, staat ze op twee meter afstand. Waar ze ook grote moeite mee heeft zijn groepen honden. Het maakt haar onzeker, ze wil het liefst de groep ontwijken. Ik probeer haar juist te laten kennismaken met vriendelijke "roedels", om de angst weg te nemen. Ik gedraag me dan neutraal. Na een paar tellen begint het speelgedrag weer naar boven te komen.

Het is moeilijk te zeggen of haar gedrag zo blijft zoals het nu is. De vriendelijkheid naar volwassen mensen en kinderen, haar stoïcijns gedrag op straat, haar vriendelijkheid en onderwerpingsgedrag naar andere (grotere) honden. De tijd kan alles nog veranderen. Natuurlijk corrigeer ik ongewenst gedrag. Het bijten in schoenen of hangen aan je jas, grommen bij de voerbak of iedere vorm van ongewenst gedrag... meteen corrigeren. Het hangen in je arm of tegen je aanspringen kan voor sommige baasjes reuze vertederend zijn als een pup acht weken is, maar is het ook nog leuk als je "pup" twaalf maanden is? Corrigeren is dan bijna ondoenlijk. Een Saarloos zal altijd streven naar een hogere positie in de roedel dus grijp in godsnaam op tijd in voor je hond onhandelbaar wordt en we weer een herplaatser in de vereniging hebben.

Geef je dominante rol ook maar met

kleine dingen aan, loop bijvoorbeeld maar eens gewoon door als je hond voor je staat in plaats van er omheen. Bij de opvoeding heeft mijn Duitse herder Bora natuurlijk ook haar steentje bijgedragen. Er is geen betere leermeester dan een andere hond, en Bora is het toonbeeld van rust en stabiliteit. Djeddha is wel een echte Saarloos in het laat zindelijk worden. De grote boodschap was snel onder de knie, maar ze was pas met 5 maanden echt 100% waterdicht.

Ik weet redelijk zeker dat ik over een paar jaar een nestje van haar wil. Uiteraard alleen als er geen genetische redenen zijn om het niet te doen. Als pup is ze getest op DM en dwerggroei. Ze is helaas drager van beide aandoeningen.

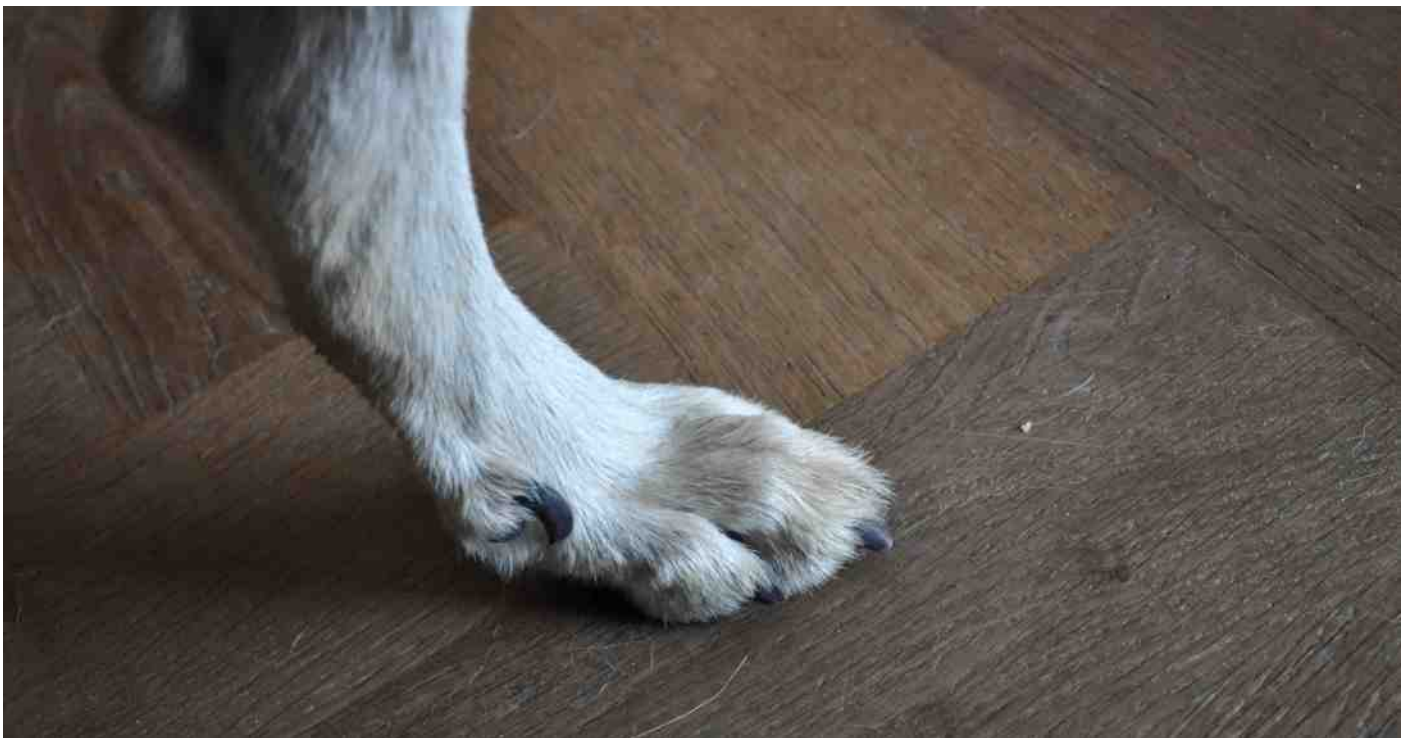
Dat wordt in de toekomst dus goed zoeken naar een reu die op deze punten vrij is. Het is de eerste keer dat ik met een hond ga fokken, ik zie er de noodzaak van in om een zo groot mogelijke genenpool te creëren. Djeddha is qua uiterlijk een mooie teef, en dat is natuurlijk ook een reden om met haar te fokken. Ze moet nog wel wat uitzwaren. We moeten er met elkaar voor zorgen dat er een grotere diversiteit in de genenpool ontstaat, dat het ras überhaupt nog blijft bestaan en gezond blijft. Daar hebben we iedere gezonde Saarloos bij nodig, óók de reuen.

Verbod op couperen bijklauwtjes per 1 juli 2014

Bijklauwtjes zijn extra teentjes die honden soms aan de achterpoten hebben. Ook bij ons ras komen deze bijklauwtjes voor en bij sommige rassen zien we zelfs twee paar klauwtjes aan elke achterpoot. Meestal werden ze direct na de geboorte verwijderd. Binnenkort is dit wettelijk verboden. *'Het verwijderen van bijklauwtjes bij honden tot de leeftijd van vier dagen,'* uit het Ingerepenbesluit komt dan te vervallen.

Bijklauwtjes, ook wel wolfsklauwtjes genoemd, mogen straks alleen nog door een dierenarts op latere leeftijd worden verwijderd als daar een medische reden voor is of als ze voor problemen zorgen. Bij sommige hondenrassen zijn bijklauwtjes onderdeel van de rasstandaard. Daarentegen worden ze bij andere rassen vaak als ongewenst beschouwd (overigens niet bij de Saarloos Wolfhond). Net als destijds bij het verbod op het couperen van oren en staarten gaat de nationale wetgeving altijd boven de kynologische reglementen.

De Raad van Beheer zal de internationale kynologische gemeenschap informeren dat het verwijderen van bijklauwtjes in Nederland straks wettelijk niet meer is toegestaan. Dit mag volgens de RvB bij keuringen geen negatieve beoordeling dan wel een lagere plaatsing in een klasse opleveren. Het coupeerverbod gaat in op 1 juli aanstaande. Op de foto een Saarlooswolfhond met een bijklauwtje.

Nieuw Leven

Abby wierp op woensdag 9 april 4 pupjes. Allen teefjes, twee bosbruin en twee wolfsgrauw. Helaas kwam een wolfsgrauw pupje dood ter wereld. Later moest het andere wolfsgrauwe pupje worden ingeslapen. De vader is Lu Kai. Meer informatie over het nest bij fokster Naomi de Boer via de puppagina op onze website.

Shaya bracht op maandag 28 april 7 pups ter wereld: 2 reuen en 5 teven, allen wolfsgrauw. De geboorte verliep zonder problemen. De vader is Django. Alle pups hebben een baasje gevonden.

Avora schonk heel toepasselijk op Moederdag, zondag 11 mei, zonder problemen het leven aan 7 pups. Het werden 4 teefjes en 3 reutjes, allen wolfsgrauw. De vader is Takoda. Meer informatie over het nest bij fokster Sylvia Weyrich via de puppagina op onze website.

Eowyn wierp op vrijdag 23 mei 2014 zeven pups. 5 reutjes, 2 bosbruin en 3 wolfsgrauw, en twee teefjes, 1 bosbruin en 1 wolfsgrauw. De vader is Kajos. Meer informatie over het nest bij fokster Sylvia Weyrich via de puppagina op onze website.

Kayra is op zondag 13 april gedekt door Avram en is drachtig. De pups worden verwacht rond 15 juni 2014. Heb je interesse in een pupje, neem dan contact op met Erik en Gerny van de Ven via de puppagina op onze website

De blik van de wolf reikt tot in onze ziel, deel 1

Verguisd door sommigen, bewonderd door velen. Cesar Millan, over de hele wereld bekend als 'The Dog Whisperer', is in hondenland geen onomstreden figuur. Millan bouwde een waar imperium op in de U.S.A. Door zijn TV programma op National Geographic Channel, maar vooral door de verkoop van zijn boeken, DVD's, een tijdschrift over honden, een hondenproductenlijn en alle denkbare merchandising werd hij multimiljonair. Over de hele wereld, ook in Nederland, geeft hij lezingen over het opvoeden van honden. Het zijn strak geregisseerde, op Amerikaanse leest geschoeide shows, waarin Cesar Millan als een echte superstar optreedt.

*Bewerking en vertaling:
Johan Berends*

Onhandelbare honden of puppies worden door hun baasjes vaak behandeld als lastige kinderen. Het resultaat is meestal niet wat de baasjes voor ogen hadden. Honden spreken een andere taal dan mensen. Cesar Millan spreekt die taal en heeft altijd een oplossing bij de hand. Dat wil zeggen, voor gedomesticeerde honden. Met wolfhybriden wordt het een ander verhaal. Het fokken en houden van wolfhybriden is de laatste jaren, vooral in de Verenigde Staten, een grote hype geworden. Toen Millan zijn beproefde methode toepaste op een wolfhybride, werd het een regelrecht fiasco. Wat je ook van Cesar Millan kunt zeggen, hij zag vrijwel meteen zijn fout in en zocht

contact met deskundigen op het gebied van wolvengedrag. Die kenners vond hij in Jennifer McCarthy, in Amerika beter bekend als de 'Wolf Woman' en Kent Weber en zijn vrouw Tracy Ane Brooks, oprichters en eigenaren van een van de grootste wolven- en wolfhybriden opvangcentra in de staat Colorado in de VS.

McCarthy was bereid aan Millans programma mee te werken om enkele, zeer gefrustreerde eigenaren van wolfhybriden te leren omgaan met hun

blik voorlichten over het gedrag van wolven en hun onverdiende reputatie van 'de grote boze wolf' wegnemen: 'Wolven zijn symbolen van de vrije natuur. Ze zijn tegelijkertijd ook het symbool van woeste, wilde beesten die grootmoeders opeten. De wolf is de voorvader van onze beste vriend, de hond. Misschien denken mensen daarom wel dat ze een wolvenwelpje moeten aanschaffen om een beter contact met de natuur te hebben. Maar zo werkt het niet,' zegt hij.

Cesar Millan met zijn geliefde hond Daddy

'stukje natuur.' Ook voor Cesar Millan bleek het een leerzaam proces.

Kent Weber en Tracy Ane Brooks herbergden in hun opvangcentrum op een gegeven moment meer dan vijftig wolven en wolfhybriden. Ze realiseerden zich dat ze hier niet mee door konden gaan. Het was dweilen met de kraan open. Het echtpaar stopte met de opvang en heeft zich nu als doel gesteld het Amerikaanse publiek voor te lichten over de gevaren van het houden van wolfhybriden. Webers uiteindelijke doel is dat wolven en wolfhybriden in de toekomst niet meer in gevangenschap worden gehouden. Een vrijwel onmogelijke opgave. Weber is vastberaden mensen ervan te weerhouden wolfhybriden te fokken of ze als huisdier te houden. Daarnaast wil hij, samen met zijn vrouw, het pu-

'De blik van de wolf reikt tot in onze ziel.' Cesar Millan citeert de Amerikaanse schrijver Barry Lovelace. Volgens Millan probeert de mens altijd datgene te overwinnen wat hij niet begrijpt. 'Als we moeder natuur proberen te temmen, keert ze zich vaak tegen ons.' Millan neemt ons mee naar 3 wolfhybriden die hun baasjes tot wanhoop hebben gedreven. Volgens Robert Edman is de wolf het mooiste dier op aarde. Toen hij een wolf kon kopen wilde hij er helemaal voor gaan. Zijn vrouw belde verschillende fokkers die allemaal zeiden dat wolven gewoon reageren als honden. Ze dachten dat het wel goed zat.

Weber: 'Deze fokkers zijn zakenmensen. Ze houden zich niet bezig met de natuur, maar kijken alleen naar hun portemonnee. Ze plaatsen advertenties in de krant zoals: "bezit een stukje

natuur, koop een wolvenwelpje.” Maar dat is hier wettelijk verboden. Daarom liegen ze over de wolvenpuppies en zeggen ze dat er ook voor een deel hond in zit.’

Millan: ‘Duizenden jaren geleden ging de wolf en de hond in de evolutie ieder een eigen kant op. Wolven verschillen genetisch nauwelijks van honden, maar het zijn toch heel andere dieren. Mensen denken altijd dat een wolfhybride reageert als een gewone hond, maar hoe hoger het aandeel wolf in de hond, hoe wilder het dier zal zijn. En dat betekent problemen voor mensen die denken dat ze het dier wel kunnen temmen.’

Kent Weber: ‘Ze hebben maar één doel: eten! Je kunt een wild dier zijn prooi niet afnemen. Als je een hybride in huis houdt, zal hij bijvoorbeeld je bank opeten. De eigenaar wil dit natuurlijk voorkomen, maar de hybride zal daarop reageren door zijn tanden te laten zien. Hij verdedigt wat hij denkt dat van hem is. De eigenaar denkt echter dat het dier zich tegen hem heeft gekeerd en wil van hem af, maar het dier verdedigt alleen zijn bezit. In de VS zitten tegenwoordig meer wolven in een omheining bij mensen thuis, dan in de vrije natuur. Ze sterven meestal binnen 2 à 3 jaar, simpelweg omdat mensen zo onverantwoordelijk zijn een wolf of wolfhybride te kopen. Een wolf mixen met een hond helpt de wolf, noch de hond. Het resultaat is een dier dat totaal in de war raakt.’ Zijn vrouw Tracy Ane vult aan: ‘Mensen zien dit prachtige dier en denken dat ze het kunnen bezitten, maar in werkelijkheid bezit het dier hen. Uiteindelijk kunnen andere dieren in de buurt gedood worden, kinderen kunnen worden gebeten of de wolf of wolfhybride raakt zelf beschadigd.’

Het aantal wolven en wolfhybriden dat in de Verenigde Staten in gevangenschap wordt gehouden wordt geschat op minimaal 300.000 exemplaren. De cijfers lopen op tot zo'n 2,5 miljoen dieren! Millan gaat op bezoek bij een drietal wolfhybride-eigenaren om te laten zien dat het mixen van wolven met honden gelijk staat aan spelen met vuur. Sheba is een malamute-wolf mix van 1 jaar oud. Nancy Galvez, haar bazinnetje, was gefascineerd door Sheba omdat ze deels wolf was. Nan-

cy's man zag het helemaal niet zitten. Ze hadden een malamute gehad, Max, die het hele huis had vernield, maar Nancy kreeg toch haar zin. Max bleek een meester in het uitbreken en na 3 waarschuwingen van de politie werd de hond opgepakt en meegenomen. (loslopende honden zijn verboden in de VS. *red.*) Sheba werd de nieuwe uitdaging.

Het gezin houdt veel van deze wolfhybridenteef, maar ze drijft hen soms tot wanhoop. Sheba zag kans in no time de prachtig aangelegde tuin van haar eigenaren volledig te verwoesten. De sprinklerinstallatie, de potten, alle planten, de hekjes... niets was veilig voor haar kaken. Alles werd vernield.

Kent Weber geeft voorlichting over wolven

Daarna begon Sheba in de benen van haar bazinnetje te bijten. Keer op keer. Sheba is een meesteres in uitbreken. Ze is al vele malen uitgebroken en rende door de buurt. Niemand die haar dan te pakken kreeg. De buurtbewoners klaagden steen en been. Sheba dreigt nu hetzelfde lot te ondergaan als Max, die werd opgepakt en afgemaakt. De baasjes hebben al 2 waarschuwingen gehad en de derde keer zal de laatste zijn. Dan is Sheba's lot definitief bezegeld.

Sheba brengt verdeeldheid in het gezin. De man des huizes ziet het helemaal niet meer zitten. Niet dat hij niet van Sheba houdt, maar hij beseft dat hijzelf, zijn vrouw en zijn zoon totaal geen controle over haar hebben, want Sheba heeft volledige controle over hen! Maar zijn vrouw wil er niets van

horen. Millan heeft geen ervaring met wolven of wolfhybriden. Daarom besloot hij samen te werken met iemand die er wel verstand van heeft. Wolfhondenexpert en gedragstherapeut Jennifer McCarthy heeft een jarenlange ervaring met wilde wolven.

Ze heeft het gedrag van wolven en hybriden lang bestudeerd. ‘Ik hield al van wolven sinds ik een klein meisje was en als kind was het mijn droom om met wolven te werken,’ vertelt ze. ‘Alle honden hebben de wolf als gezamenlijke voorouder. Het is belangrijk bij gedomesticeerde honden dat aspect steeds in het oog te houden.’ Volgens Jennifer kan een wolf een hond mak-

kelijk als prooi gaan beschouwen als die op terrein van de wolf komt. Jennifer zal met Cesar proberen het gezin te helpen met de problemen die Sheba veroorzaakt. De baasjes accepteren die hulp graag. Volgens hen hebben de honden in de buurt in de gaten dat Sheba ‘anders’ is. Ze blaffen als waanzinnigen als ze haar zien.

Cesar wil eerst dat de baasjes ervan overtuigd zijn dat ze samen de problemen moeten erkennen en aanpakken. Anders heeft het geen zin. Volgens Jennifer heb je in het geval van een wolfhybride te maken met een worst-case-scenario. Hoe het afloopt lezen we de volgende keer in ‘De blik van de wolf reikt tot in onze ziel’.

*Foto's: Pettalk, Komar, Mission Wolf.
Bron: SueAnn Fincke voor NGC.*

Interview met Robbert Haas, de nieuwe penningmeester

'Met Thorgal moet ik compromissen sluiten. Dat is uniek voor dit ras.'

Het bestuur van de AVLS is sinds kort weer op volledige sterkte. Esther Siteur-van Rijnstra werd benoemd tot bestuurslid. Robbert Haas past nu op de centen van de club. Esther heeft zich in Jaargang 5 nummer 2 al uitgebreid aan ons voorgesteld. Van Robbert weten we nog niet veel. Dat gaat nu veranderen. Hella reisde af naar Rotterdam voor een interview met de kersverse penningmeester van onze vereniging. Een openhartig gesprek vol ambitie.

door Hella Liefthing

Nee, hij wilde geen hond. Allebei net een nieuw bedrijf begonnen, drie kinderen, drie katten (uit Tsjechië), je zou denken dat het wel druk genoeg was. Maar ja. Vrouw Ineke had daar andere ideeën over. Die zat op een avond te huilen. Wat nu, was de vraag. Ineke hilde om de hond. Hoezo, zei Robbert, we hebben helemaal geen hond... Nee, antwoordde Ineke met vrouwenlogica, maar ik mis hem nu al. Robbert (51) rook lont en vroeg waar ze geweest was. Ja, nou, er was een nestje...en zo is het gekomen dat de goedmoedige reus Thorgal zijn intrede deed in huize Haas-Pompen.

Terwijl het onderwerp van gesprek onder tafel zijn kans ligt af te wachten om een volgende aai te komen halen bij het bezoek, vertelt Robbert met een grijns hoe zijn liefde voor het ras is ontstaan. Robbert is een natuurliefhebber, en een jager. Als jongen al. En Ineke dacht: als jij die hobby weer oppakt, zorg ik voor een hond. Toen

Ineke en Robbert met de deugd in het midden

Robbert bij zijn medejagers vertelde dat de keus op een Saarlooswolfhond was gevallen, ging er een groot gelach op. "Neem die maar niet mee", zei iemand. "Dan word je nooit meer uitgenodigd voor een jachtpartij".

Nee, apporteren en braaf drijven doet Thorgal als rechtgeaard Saarlooswolfhond echt niet. Vrij en gezellig als hij is. De jacht is een geheel andere zaak. Als er konijnen te jagen zijn kan Thorgal dat zonder geweer, en apporteren is natuurlijk onzin. Dat konijn is in een minuut verdwenen. Robbert had nog een tijdje de hoop dat een cursus speuren onvermoede jachttalenten naar boven zou halen, maar hoe leuk dat ook was, ze zijn er maar mee gestopt. Want dwingen tot gehoorzamen, daar worden noch de baas noch de hond gelukkig van.

Verliefd

Inmiddels is Robbert verliefd op Thorgal, en eigenlijk op het hele ras. Dat is ook de reden dat hij beschikbaar was om toe te treden tot het bestuur en het penningmeesterschap op zich te nemen. Dat Thorgal zo gezellig en vrij is, doet aan zijn typische hondstreken niets af. Daarnet heeft hij nog

een heel pakje boter verorberd. Robbert en zijn zoon waren bezig met aardappelpuree en een van de ingrediënten, de boter, lag tussen hen in. Een moment van onoplettendheid en weg was de boter, door de open deur gesleept en op het terras buiten de Rotterdamse woning snel naar binnen gewerkt. De zilverpapierverpakking moet er nog uitkomen.

Robbert: "Dan kun je wel proberen het terug te pakken en kwaad te worden, maar dat heeft geen enkele zin. Dan ga je een conflict forceren dat je niet gaat winnen, en waar uiteindelijk geen enkel resultaat uit komt." En daar is de volgende anekdote, over dat stuk kaas van anderhalve kilo. Ineke en Robbert probeerden samen het restant te redden, en dat lukte omdat Thorgal een nieuwe hap moest doen om het grote brok beet te houden. "Je weet dat het niks wordt met commando's gehoorzaamheid opleggen, en confrontaties aangaan", vertelt Robbert over zijn ervaringen. "Het unieke van een Saarlooswolfhond is dat je een soort compromis moet zoeken. Je legt je neer bij sommige kanten van het gedrag en karakter, en daar vraag je dan iets voor terug."

Als voorbeeld geeft Robbert het harnas dat Thorgal moest dragen om aan de fiets mee te kunnen. Fietsen aan de lijn was oké, maar dat leidde tot capriolen als er bijvoorbeeld ergens een pitbull stond te blaffen en Thorgal orde op zaken moest stellen. "Fietsen vindt hij leuk, maar het harnas niet. Dat was een patstelling. Om daar uit te komen was het stilzwijgende compromis: oké, jij hoeft geen harnas, maar dan moet je wel mijn commando's volgen. Dus nu zijn we allebei tevreden met het compromis. Dat is een unieke vorm van communicatie."

Samenwerken

Robbert heeft goed gekeken en geluisterd naar de hond die nu een jaartje of drie deel uitmaakt van dit drukke gezin. Een van de strijdpunten was de bovenverdieping. De hond beneden, het gezin op de slaapkamers. Dat ging niet goed. Thorgal vrat zich een weg door kinderrekjes en deuren, en sprong met zijn 77 cm schofthoogte op het echtelijke bed. "Toen namen we ernstige maatregelen met sloten en lassen. Maar na vijf minuten hoorden we aan het gehuil hoe verkeerd dat was. Dus die strijd, die leveren we niet meer." Hij bewondert de enorme fysieke kracht van de Saarloos Wolfhond. "Het is een enorm sterk beest, niet alleen fysiek maar ook wat betreft zijn wil. Je moet daarmee samenwerken." Hij herinnert zich de afgekeurde Mechelaars waarmee hij stiekem wandelde tijdens zijn studentenbaan als bewaker. Die hoorzaamden onvoorwaardelijk. "Dat doen Saarlozen niet, maar eigenlijk gaan ze in hun band met de baas nog veel verder. Ze hebben de drang om zelfstandig te zijn, maar ook om bij jou te zijn. Die kracht kan destructief zijn, daar moet je ze tegen in bescherming nemen."

We vragen wat Robbert behalve zijn liefde voor het ras meebrengt om een goede penningmeester te kunnen zijn. "Al ben ik het nooit geweest, ik ben opgeleid als accountant. Een pietje precies, een rekenaar die altijd meer wil weten dan de rest." Robbert is bedrijfskundige en heeft een eigen consultancy praktijk. Hij bedenkt welke kant bedrijven en organisaties op moeten en geeft vervolgens ook leiding aan het proces van verandering. We vermoeden dat de begroting en

Robbert met Thorgal

kasstroom van de AVLS geen grote mysteries zullen zijn voor de nieuwe penningmeester. Maar dat is niet de enige, en niet eens de hoofdreden dat hij zich wil inzetten.

Puur natuur

Hij is verliefd op het ras, en dat wil hij omzetten in een concrete bijdrage aan de toekomst van de Saarloos Wolfhond. "Ze zijn het zo waard. De honden zijn zo puur natuur, ze verdienen ons gevecht om hun voortbestaan. Daar moeten we als levendige vereniging het voortouw in nemen, en onszelf positioneren als autoriteit. We moeten in zaken zoals de outcross, de gezondheid en de genetica een gelijkwaardige gesprekspartner willen zijn voor bijvoorbeeld de Raad van Beheer. Dat bereik je niet als je blijft hangen in gekonkel en gedoe met de andere

vereniging, dat is te triest voor woorden." Voor het geval we dat nog niet door hadden, zegt Robbert: "Ik ben geen politiek dier, ik zeg waar het op staat. En je moet met zo'n vereniging een heldere lijn willen neerzetten, weten waar je over een paar jaar wilt staan. En dan niet de stappen voor de volgende maand vergeten."

Plezier

We moeten leren, zegt Robbert, de natuur in de Saarloos Wolfhond te waarderen. En, plotseling serieus: "Hoe je met een Saarlooswolfhond omgaat, zegt heel veel over jezelf. Je moet luisteren. Je moet compromissen sluiten. En je moet vooral samen veel plezier hebben." Als op een teken begint Thorgal in de hoek wat boerende geluiden te maken. Het lijkt erop dat de boterverpakking er binnenkort uitkomt.

Dierapotheke.nl

U wilt toch ook het beste voor uw dieren?

De beste producten
van de dierenarts...
thuisbezorgd!

2,95
verzend
kosten

100
petpunten extra
bij uw bestelling
gebruik code:
Plushorst

Dierenartsenpraktijk Horst e.o., Amerikaanseweg 33, Horst
Dierenkliniek de Oude Melkfabriek, Leunseweg 22A, Venray-Leunen
Dierenkliniek Blerick, Helling 1, Venlo-Blerick

BARFmenu[®]

100%
Natuurlijke Diervoeding

BARFmenu diepvries versvoeding wordt gemaakt van uitsluitend vers
rauw vlees, verse organen en verse vleesbotten. Bevat van nature
een zeer hoog gehalte aan natuurlijke vitaminen en mineralen.

Geen chemische supplementen toegevoegd!
Geen rijst of granen - dus glutenvrij!

www.barfmenu.nl

TinLo

TinLo BV
Wijgenlaan 3e
2651 TA Berkel en Rodenrijs
www.tinlo.nl

GROEN[®]
garantie

NATUURLIJK
HET BESTE

**NATUURLIJK EN GEZOND
VOOR IEDERE HOND**

UNIEKE
WAARDEBON EN
SPAARKAARTACTIE

MEER INFORMATIE EN/OF PROEFMONSTERS VOER:

BIOFOOD

WWW.BIOFOODDIERVOEDING.NL

Bedankt Robbert!

Op de ledenvergadering van 25 mei namen de leden afscheid van bestuurslid Robbert Peper. Robbert, bedankt voor de jaren waarin je bestuursverantwoordelijkheid voor onze vereniging hebt gedragen. We hopen nog eens een beroep op je deskundigheid te mogen doen. Ondanks het prachtige voorjaarsweer was de opkomst voor de ledenvergadering heel redelijk. We verwelkomden Robbert Haas en Esther Siteur-van Rijnstra als nieuwe bestuursleden en na de pauze volgde een bijzonder interessante lezing van Conny Reek over natuurgeneeswijzen. Natuurlijk was er ook nog gelegenheid om in een gezellige sfeer met elkaar bij te praten.

Fokster Ellen accepteert wolvengedrag:

'Je hart kunnen ze toch niet kapot knagen'

In de serie 'Onze fokkers' toog Hella Liefthing voor ons clubblad deze keer naar het hoge noorden. Lees haar verslag van een mooi gesprek in de stralende zon, hartje centrum Leeuwarden. Ellen Versnel verhaalt van haar liefde en passie voor het prachtige ras Saarloos Wolfhond en de verantwoordelijkheid die ze ervoor voelt.

door Hella Liefthing

Waar het vandaan komt weet ze ook niet. Maar zolang ze zich kan herinneren is Ellen Versnel (30) gek geweest van wolven. "We hadden altijd wel honden, maar dat waren vlinderhondjes. Daar ben ik mee opgegroeid. Dat mysterieuze van de wolf, dat trok me enorm aan. Ik vond ze prachtig." Hele mappen vol had ze, uitgeknipte plaatjes en stickers. Van de Saarloos Wolfhond had ze nooit gehoord. Pas later realiseerde ze zich dat tussen al die wolvenplaatjes wel degelijk ook plaatjes van de Saarloos Wolfhond hebben gezeten.

Bantu en Rayén

We spreken Ellen thuis, op het zonnige erf achter haar jaren twintig huis in Leeuwarden. Het erf is typisch een Saarloos-erf. Banken voor de honden om op te liggen. Speeltjes. Niet veel om kapot te maken en een naar binnen wijzende afzetting bovenop de schutting om uitbraakpogingen te ontmoedigen. De teefjes Bantu en Rayén liggen er onschuldig bij, de poten elegant gevouwen en de blik naar binnen gericht na een min (Rayén) of meer

Ellen met Bantu en Rayén

(Bantu) enthousiast welkom voor het bezoek. We zijn te gast bij Kennel Accidentally in Love.

Per ongeluk verliefd? "Ja, ik vind Accidentally in Love niet alleen een mooie film en een leuk liedje, maar het geeft ook precies weer wat er met je gebeurt als je voor een Saarlooswolfhond valt. Je wordt gewoon verliefd. Die naam zat dus altijd al in mijn hoofd, en toen ik een kennelnaam ging aanvragen was de keuze dus niet zo moeilijk."

Gesetteld

Het verhaal zal veel lezers bekend voorkomen. Je valt voor het ras en gaat op zoek. En dan val je als een blok. Ellen kan het zich nog heel goed voor de geest halen. "Toen ik voldoende gesetteld was om een hond te nemen, ging ik via internet op zoek. Ik was toen begin twintig. En al zoekend kwam ik op de site van Gerard en Marijke terecht, die wonen hier in de buurt. Ik heb ze gebeld en ze nodigden me meteen uit om te komen kijken. " Samen met haar toenmalige partner Jurjen trok ze naar Gytsjerk, die op dat moment een

herplaatser over huis hadden. Ellen smelt nog als ze denkt aan het moment dat de toen 3,5 jaar oude Djengis probeerde op schoot te komen, en zijn kop op haar knie legde. De liefde was geboren.

Zachte reu

In hun drukke leven van toen was een pup misschien minder handig, en Gerard en Marijke zagen ook hoe snel de band met Djengis zich vormde. De zachte reu verhuisde naar de Friese hoofdstad, waar zijn nieuwe baasjes een fraaie kennel voor hem bouwden. Al snel ontstond het plan om een metgezellin te zoeken. Voor de gezelligheid, want bij Djengis is cataract vastgesteld. "Ik zag Bantu als pup bij Audry. Zo vrij, zo zacht, ik wist dat zij het moest worden. Dat was nog moeilijk. Een van de pups het dwergje Lilo bleek te zijn. Er waren teveel kopers. Het was spannend of Bantu wel naar ons zou komen." Het eerste nestje met Bantu was in de kennel van Audry, voordat ze haar eigen kennelnaam ging voeren. Rayén, het teefje uit Bantu, heeft

ze aangehouden. Dat Ellen ooit een nestje wilde fokken was destijds niet meer dan een vaag plan. Ze moest eerst nog door een zware tijd heen. Haar relatie liep op de klippen en ze moest haar leven weer opbouwen. Zonder Djengis, want die ging mee met haar ex. "We waren het ook niet helemaal een sover de opvoeding."

Gehoorzamen

"Mijn ex is meer van de rechte aanpak, ze moeten maar gehoorzamen. Ik accepteer meer, omdat het ras dat nou eenmaal vraagt. Met een harde aanpak kom je nergens en je hebt het zelf ook niet leuk." In die moeilijke tijd had ze veel steun aan Bantu, de vrolijke een gevoelige mensenhond die haar plaats in Ellens hart niet graag deelt met andere teefjes. Behalve Rayén, die hoort sinds twee jaar ook in de roedel. Afgelopen januari had Ellen haar eerste nestje onder eigen naam.

Relatie

Ja, het is zeker anders dan met andere honden, vertelt Ellen. Nadenkend: "Het is eigenlijk net een relatie tussen mensen. Je moet van elkaar dingen kunnen accepteren, en compromissen sluiten. Je hebt nooit een baas-hondrelatie met een Saarlooswolfhond. Ze

gelukkig met Bantu's pups

eisen die andere relatie ook op. Tussen mijn teefjes zie je ook duidelijke verschillen. Bantu is veel vrijer, maar Rayén is de echte Saarlooswolfhond, die eist de meeste aandacht. "Ellen ziet in het gedrag van haar honden een spiegel van zichzelf. "Ze voelen je energie. Als ik na een drukke dag

Ellen en Djengis

thuis kom en gestrest ben, breng ik dat op hun over en zijn zij ook druk. Ze voelen je stemming zo goed aan."

Knaagdrift

En natuurlijk zijn er verhalen over de typische knaagdrift. Al zijn haar teefjes heel tevreden met een heel huis en erf tot hun beschikking, je kunt ze niet afleren om schoenen en banken op te eten of te huilen als er in hun opvatting gevaar dreigt. "Ik moet mijn sneakers bijvoorbeeld echt wegzetten. Was ik een keer vergeten en toen lag de hak eruit. De leren stukjes uit spijkerbroeken zijn altijd doelwit. Dacht ik slim te zijn door zo'n touch bin te kopen, een afgesloten pedaalemmer. Nou, Rayén had zo door dat als ze haar kop op het deksel legde, het gewoon open ging. Lag de koffieprut weer tot aan de voordeur."

Sterk is het verhaal over het schakelhorloge. "Dat was helemaal uit elkaar gehaald. Maar op zo'n manier dat ik het zelf weer helemaal in elkaar kon zetten. Hoe ze dat voor elkaar heeft gekregen met haar tanden, ik begrijp er niets van. "Maar het hoort erbij. Kabels, ondergoed, pennen, leer en metaal... het gaat eraan als ze de kans krijgen. "Maar ik erger me er niet aan. Je hart kunnen ze toch niet kapot knagen." Met de jaren wil Ellen wel verhuizen. Het centrum van Leeuwarden is, al heeft ze een tuin, best lawaaiig voor Saarlooswolfhonden. Aan de talrijke ambulance- en brandweersirenes

kunnen de honden niet wennen en van het gehuil kunnen de burens last hebben. "Dat kun je de honden echt niet afleren."

Rayén en Bantu met haar pups

Wensen

De toekomst van haar kennel ziet Ellen relaxed tegemoet. "Rayén moet nog voor de eerste keer loops worden en ik moet nog beginnen met testen. Maar ik verheug me daar wel erg op." En nog wensen? "Eh...ja...mijn roedel is pas compleet als er een bosbruine reu bij loopt..."

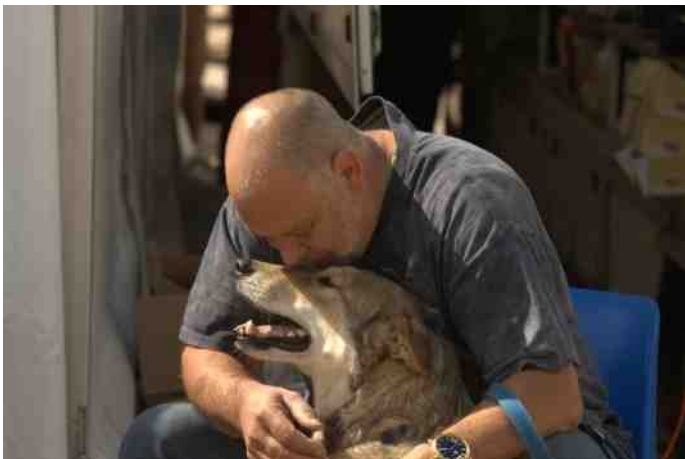

Animal Event 2014

Op vrijdag 2 en zaterdag 3 mei was onze vereniging weer aanwezig met een informatiestand op het jaarlijkse Animal Event in Hilvarenbeek. Onze Saarloosjes zetten hun beste beentje weer voor en deden het prima. Van de 14 weken jonge heer Sonata tot de 13 jaar oude dame Shala. Het was prachtig weer en gezellig druk bij onze stand.

We hebben veel informatie kunnen geven over ons ras en leuke, nieuwe contacten kunnen leggen. Het hele clubblad hadden we gemakkelijk kunnen vullen met mooie foto's van onder andere Naomi de Boer-Straver (www.denonie.nl) maar er moest natuurlijk ook nog wat ruimte overblijven voor de andere stukjes.

Op weg naar een ander leven

Velen van ons dromen er stiekem van: alles in Nederland achterlaten. Het avontuur tegemoet in een ander land. Daar is moed voor nodig. Petra van Houten en Dick Ockers namen de sprong in het diepe en vertrokken naar Zweden.

door Petra van Houten

In november 2012 zijn wij vertrokken naar het mooie Värmland in midden Zweden. Waarom? We stelden ons de vraag: wat hebben we, en onze vier wolfhonden, eigenlijk nodig om gelukkig te zijn? Van jongs af aan was er bij ons beiden al een drang om weg uit Nederland te gaan, de wijde wereld in, het liefst Alaska. Toen de Saarloosjongens in mijn leven kwamen had ik het zo druk met ze, dat ik mijn emigreerplannen aan de kant schoof. Er kwamen meer Saarlozen en uiteindelijk liep ik Dick tegen het lijf. Al snel kwamen de plannen weer boven water. Zweden leek ons wel wat. We zijn zorgvuldig op zoek gegaan naar een stukje grond. Diep in het bos en alleen wilde dieren als buren, ook nog vlakbij een wolventerritorium, vonden wij onze nieuwe wereld.

De bus van vier bij twee meter zou de komende acht maanden ons onderkomen zijn. Het aanpassingsvermogen van de honden was geweldig. In de bus heeft elke hond zijn eigen plek. Een houtkachel heeft de ergste kou buiten gehouden. Terwijl we onze blokhut zonder machines bouwden, lagen de honden te genieten van de zon en de vrijheid. Elke dag maakten we mooie tochten met ze, ook al wilden we graag opschieten met het huis. Nu zijn we alweer ruim een jaar verder en is het huis bijna af. We leven heel *back to basic*, dat wil zeggen geen stromend water en elektra van zonnepanelen. Een buiten badhuisje met ecotoilet. En heel decadent, we wassen ons met bronwater. De hamvraag is natuurlijk: wat doen jullie voor de kost? We verdienen vooral door te besparen, zelf

smullen van een elandkarkas

eten te verbouwen en geen stook- en elektrakosten. We hebben een reclamebureau opgestart, creativepack.se. Onze klanten zijn voornamelijk Hollands. Deze maand gaat ook onze wandelwebsite online: lupusbase.com. We willen graag mensen laten kennismaken met de Zweedse natuur en de geweldige wolfhonden. Al wandelend wordt er verteld over de vele wilde dieren en speciaal de wolf. Een unieke kans om nog een stukje wild

de blokhut

Europa te ervaren. Je kunt ook overnachten tussen de wolfhonden, je in-trek nemen in de old timer caravan of in de originele tipi overnachten. Af en toe reis ik naar Nederland om wat extra's te verdienen. We hebben wel vijf bekken te voeden (dat varieert van kippenpoten, eland, haas, koeienkoppen en brokken). Je hoort geen van allen klagen. Hun leven bestaat uit elke dag een andere tocht en meestal los

van de lijn. Je komt hier geen hond tegen. Nu het weer jonge-dieren-tijd wordt, moeten ze wel weer aan de lijn. De geuren zijn te verleidelijk en de jacht wordt dan ingezet. Voulk heeft privileges. Hij zit nooit aan de lijn. Niet omdat hij zo goed luistert, maar hij raakt altijd verstrikt in zijn eigen of andere lijn. En jagen doet hij niet. Hij maakt zich meer druk om aandacht. Elke tocht maakt hij wel tien koprollen en kijkt ons dan aan of we zijn stunts wel goed hebben gezien. Hoewel veel Zweden wolven haten, zijn ze diep onder de indruk van de wolfhonden. In Zweden zijn deze honden niet talrijk.

Er bestaat wel een Zweedse wolfhond maar dat is meer een mengelmoesje met van alles en nog wat. De boswachter, die heel af en toe langskomt, vind het bij ons erg spannend. De honden rennen altijd op hem af en hij blijft dan stokstijf met de handen omhoog staan. De honden parkeren hun kont tegen hem aan en ik roep dat hij ze vooral moet aaien (althans, ik denk dat ik dat zeg...). Van hem krijgen we het laatste nieuws over het Brattforsheden roedel, zoals dit wolventerritorium heet. Afgelopen november, toen ik net in Nederland verbleef en de jongens huilden om mijn afwezigheid, stond hij opeens daar! Een echte wilde wolf op ons terrein! Groot, majestueus en krachtig. Wij gaan hier voorlopig niet weg...

Cavom[®]

de natuurlijke voeding

Cavom is de volledige
en hoogwaardige maaltijd
voor uw hond.

Cavom bevat alle essentiële
voedingsstoffen in de juiste
verhouding.

Cavom is voordelig
in gebruik, door de hoge
energiewaarde en de lichte
verteerbaarheid.

Voor specifieke vragen over
Cavom kunt u altijd contact
met ons opnemen.

Netto ter beschikking
(M.E.) ± 4200 Kcal/kg

Cavom daar draait een gezond hondenleven om

VDM Diervoederfabriek B.V., Tussendiepen 9 -13, 9206 AA Drachten,
Tel: +31(0) 512 51 59 55, Fax: +31 (0) 512 51 60 50, E-mail: vdm@cavom.nl

Port Betaald
Port Payé
Pays-Bas
www.editoo.nl

Indien onbestelbaar: Secretariaat AVLS
De Ruyterweg 11, 2665 AL Bleiswijk

De rasvereniging voor alle Saarlooswolfhonden

www.avls.nl